

Časopis pro žáky, učitele a příznivce Základní školy Nerudova 9

Ročník V., 1. vydání

Uvnitř tohoto vydání:

Pár slov úvodem	2
Všechny její lži	3
Duševní zdraví	4–5
Školní poradenské pracoviště	6–9
Den, kdy jsem překonala sama sebe	10
Anketa	11
Co se děje za zavřenými dveřmi školy?	12–16
Z hodin literatury	18–19
Jak to vidíme my...	20–21
Vánoce, tiráž	22
Anketa	23
Vánoční sbírka	24 –25
Emoce očima žáků	17, 26

Pár slov úvodem

Tak tu máme zase Vánoce. Škola je vyzdobená, všichni se těší na prázdniny a v hodinách už nikdo nedává pozor. Za tu dobu se ve škole stala spousta věcí. Nejsou tu loňští devátáci, zato sem nastoupili malí prvňáčci a také novopečení šestáci usedli do lavic. Prvňáci a šestáci si zvykají na nové prostředí a třetíci se sedmáky se potýkají s novým jazykem. Letošní devátáci navštívili výstavu Vzdělání a řemeslo, protože už se rozhlížejí, kam dál. Druhý stupeň dostal hned několik nových učitelů a Céčovka má nového pana školníka. V létě nám zrekonstruovali jídelnu, tak jsme si všichni museli zvyknout, ale stojí to za to (už jen z toho důvodu, že máme tácy). Také proběhlo mnoho soutěží a akcí, například exkurze do Techmanie, adaptační kurzy, návštěvy Národního muzea a Poslanecké sněmovny. Ze soutěží stojí za zmínku Pythagoriáda, Náboj, olympiády z dějepisu, českého jazyka, němčiny, přírodopisu, soutěž Mladý chemik, recitační soutěž... Samozřejmě nesmíme zapomenout na ozvláštňení běžných školních dní, ať už Dnem bez tašek nebo halloweenské přednášky pro 1. stupeň. Vánoční akce také boří určitou školní rutinu. Byl tu Mikuláš, máme vánoční výstavu na chodbách a proběhla vánoční sbírka, aby i v útulcích měli hezké Vánoce. Tímto vám přeji krásné prožití vánočních svátků. Tak veselé Vánoce a šťastný nový rok 2024.

(kat)

Všechny její lži

Stiskla jsem malé tlačítko s číslem nula a výťah se rozpohyboval. Když poté zastavil, vyjela jsem opatrně ven. Tuhle část dne nenávidím. Víte, když jste na vozíku, je obtížné se vejít do uzoučkových bytových dveří. Vyndala jsem z kapsy štos klíčů, zašmátrala po červené klíčové čepičce a zamkla.

Za šedým domem jsem zabočila doleva. Můj cíl byla lékárna, protože mi máma nechala na dveřích lísteček se vzkazem: „Jedu pryč, vyzvedni si léky.“ Ty velké zelené pilule jsem nemohla vystát. Nic jiného mi ale nezbyvalo. Jízdy autobusem nebyly o nic příjemnější, lékárna byla ale daleko, takže jsem na výběr neměla. Konečně se přede mnou otevřely prosklené dveře do lékárny. Dlouhá fronta sahala až skoro k východu. Když potom na mě přišla řada, zjistila jsem, že vlastně nevím, co koupit. Nikdy dřív jsem si pro léky nešla. Z mojí pusy vyšlo jen ubohé: „Dobrý den.“ Záhy jsem zjistila, že jsou prášky objednané na mamincino jméno. Prodavačka se na mě podívala a zeptala se: „Jakou rasu pejska máte?“ Nejdříve jsem doufala, že mluví na někoho jiného, ale upřímně celou dobu tuším, že mluví na mně. Tázavě se na ni dívám. Lékárnice povídá: „Tyto pilulky se podávají psům, když se zraní, aby necítili nohy.“ Vytrhnu jí balení zelených tabletek z rukou, abych se ujistila, že to jsou opravdu ony. A také jsou. Najednou cítím, jak se mi zvedá žaludek. Klepou se mi ruce. Naposledy se podívám na prodavačku, protože nával horka způsobí, že omdlévám. Došlo mi, že jsem nikdy ochrnutá nebyla. To ty prášky. To máma mi celé roky lhala. V usích mi zněla jediná otázka: „Proč?“

Sára Vrzalová, 9.A

SMYSLUPLNÉ KOMPLIMENTY JAK PODPOŘIT DRUHÉ

Naše vnitřní zdraví

Dnešní svět je rychlý a plný různých věcí, které ovlivňují naše myšlení a pocity. Ale víte, že to, co cítíme uvnitř, je stejně důležité jako to, co se děje venku? To se týká našeho psychického zdraví!

Co je to duševní zdraví?

Mentální zdraví se týká stavu naší mysli a emoční pohody. Je to stav, kde jsem schopni mít pozitivní vztahy s lidmi kolem sebe a plnohodnotně fungovat ve svém životě. Když máme dobrou mentální pohodu, cítíme se šťastní, klidní a schopní přizpůsobit se změnám a stresovým situacím.

Udržování mentálního zdraví zahrnuje péči o sebe, vyrovnavání se s emocemi, hledání podpory od ostatních lidí, hledání vyváženého životního stylu a hledání strategií, které nám pomáhají zvládat stres. Je to důležitý aspekt našeho celkového zdraví a pohody, který si zaslouhuje stejnou pozornost jako fyzické zdraví.

Poruchy psychiky:

Tyto poruchy mohou být závažné a ovlivňovat každodenní život jednotlivce. Je důležité si uvědomit, že poruchy psychiky mohou být léčitelné a že existuje řada terapií a léčebných možností, které mohou pomoci jedincům žít plnohodnotný život.

Deprese: Deprese je stav dlouhodobého smutku, beznaděje a ztráty zájmu nebo radosti z běžných aktivit. Může mít různé formy, od mírné až po těžkou depresi, která výrazně ovlivňuje každodenní život.

Úzkostné poruchy: Tyto poruchy zahrnují různé typy, jako je generalizovaná úzkostnost, sociální fobie nebo panická porucha. Projevují se přetrvávajícím a nadměrným stresem, obavami nebo panickými záchvaty.

Bipolární porucha: Bipolární porucha je charakterizována výkyvy nálad, které se pohybují od období deprese po období mánie nebo hypománie. Během manické fáze může jedinec prožívat nadměrnou euforii a impulzivní chování.

Poruchy příjmu potravy: Anorexie nervóza a bulimie nervóza jsou příklady poruch příjmu potravy. Anorexie je spojena s omezeným příjmem potravy, zatímco bulimie zahrnuje cyklické období přejídání následované kompenzačními chováními, jako je vyvolávání zvracení nebo užívání projímadel.

Schizofrenie: Schizofrenie je závažná porucha, která ovlivňuje myšlení, vnímání reality a chování jedince. Může zahrnovat halucinace, bludy, poruchy myšlení a sociální vykořenění.

Jak si udržet duševní zdraví?

Když se necítíme zrovna dobře, je důležité vědět, jak si pomoci nebo jak preventivně předcházet nepříjemným stavům.

Pojďme se kouknout na pár důležitých bodů!

Vyhledej odbornou pomoc: Nebojte se svěřit odborníkům jako jsou psychiatři a psychologové. Vždy je lepší, kdy ti pomůže někdo, kdo rozumí tvým problémům a je na tyto situace trénovaný.

Hovoř o tom: Mluvení o tom, jak se cítíme, může být super důležité. Máme kolem sebe lidi, kteří nám mohou pomoci, když se necítíme dobře.

Dobrý spánek a jídlo: Spánek a zdravé jídlo jsou jako palivo pro naše mozky! Pomáhají nám cítit se silně a šťastně.

Relaxuj: Hraní her, čtení, nebo třeba jenom odpočinek může udělat divy pro naši mysl. Uvolní stres a přinesou nám radost.

Měj čas pro sebe: Někdy je důležité si udělat pauzu a relaxovat. Udělejme si čas na věci, které máme rádi.

(spi)

Zdroje: [wikipedia.org](https://www.wikipedia.org), www.muni.cz a www.loono.cz

Jsi žák a:

- *necítíš se ve své kůži...*
- *dělá ti problém se soustředit...*
- *máš potíže při učení...*
- *máš potíže s ostatními dětmi a trápí tě vztahy se spolužáky, ostatními dětmi nebo dospělými...*
- *potřebuješ poradit s výběrem dalšího studia...*
- *chceš se dozvědět něco sám o sobě, nebo si potřebuješ jenom popovídat...*

Jste učitel a:

- *Řešíte přestupek proti školnímu řádu, který potřebuje vyšetřit*
- *Máte indicie, že by žák měl být vyšetřen v PPP*
- *Potřebujete podporu při práci s inkludovanými žáky*
- *Řešíte problematické vztahy ve třídě*
- *Máte dojem, že se žák chová nezvykle*
- *Máte připomínky k práci asistentů pedagoga*
- *Chtěli byste podpořit vztahy ve třídě či zrealizovat program na míru*

Jste rodič a:

- *u vašeho dítěte došlo k náhlé změně ve výkonnosti, chování nebo prožívání...*
- *potřebujete poradit nebo podpořit v otázkách výchovy...*
- *řešíte složitou rodinnou situaci a chcete vašemu dítěti pomoci, aby ji zvládlo...*
- *potřebujete pomoci při řešení obtíží vašeho dítěte se spolužáky, jinými dětmi nebo dospělými...*
- *potřebujete poradit s výběrem dalšího vzdělávání vašeho dítěte...*

Jednoduše řečeno, každý z nás se může dostat do situace, ve které se necítí komfortně a neumí ji vyřešit sám. A je dobré vědět, na koho se v takové chvíli obrátit, koho požádat o pomoc. Naše škola má pro tyto případy několik odborníků, tedy vlastně odbornic, na slovo vzatých. Ze je neznáte? Nevadí, něco vám o nich povíme.

(red)

ŠKOLNÍ PORADENSKÉ PRACOVIŠTĚ

Kdo je kdo?

Při procházení po chodbách školy a stěhování se z učebny do učebny potkáváte mnoho dospěláků — učitele obtěžkané sešity a pomůckami, pana školníka s kufříkem náradí, paní asistentky doprovázející třídy na správné místo, paní Zdeničku Matějkovou, vzorně se starající o květiny ve vestibulu budovy Nerudova...a také můžete potkat osůbky doprovázející jednoho žáčka, nebo malou skupinku dětí. Ze už vás napadla otázka, kdo to je a kam s těmi dětmi chodí? Na následujících stránkách vám na většinu podobných otázek odpovíme.

Výchovný poradce je učitel s doplňujícím odborným vzděláním, který ve škole zajišťuje pro žáky a jejich rodiče další poradenskou činnost. Pečuje o žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, o nadané žáky, poskytuje kariérové poradenství, účastní se rozhovorů s rodiči v případně problémů s chováním žáka.

Metodik prevence je také učitel s dalším specializovaným vzděláním, který se zabývá problematikou rizikového chování, jako jsou šikana, agresivita, užívání návykových látek, záškoláctví apod.; ve spolupráci s ostatními učiteli nastavuje bezpečné a zdravé klima školy.

Školní psycholog je absolvent vysokoškolského studia psychologie, který žákům, učitelům či rodičům pomáhá řešit nejrůznější psychické problémy. Podílí se také na zdravém klimatu školy přípravou programů a aktivit pro třídní kolektivy.

Speciální pedagog je vysokoškolsky vzdělaný odborník zaměřující se na práci s dětmi se speciálními vzdělávacími potřebami, při své práci úzce spolupracuje i s rodinami těchto žáků. Vytváří speciální programy pro třídy s potřebnou tematikou, podporující zdravé klima třídy a školy.

Sociální pedagog je člověk s vysokoškolským vzděláním se specializací na sociální oblast, který se v praxi věnuje propojení školy a dalších subjektů (obec, OSPOD...), působí jako prostředník mezi žáky, učiteli, rodiči.

Výchovné poradkyně: Mgr. Brigita Kubešová — 1. stupeň

Mgr. Markéta Šedivá — 2. stupeň

Metodička prevence: Mgr. Lenka Pfefferová

Školní psycholožka: Mgr. Kristýna Lipoldová

Speciální pedagožky: Mgr. Vladimíra Beranová, Mgr. Alena Paroubková

Sociální pedagožka: Bc. Pavlína Vošahlíková

Abyste našim poradkyním trochu přišli na chuť (pokud se tak ještě nestalo), přinašíme krátkou sondu do jejich životů...

(red)

SEDM PÁDŮ ŽIVOTA...

KDO, CO...Vás momentálně inspiruje? Ne úplně momentálně, ale dlouhodobě mě inspiruje středomořský způsob života. Klid, pohoda a láska, která v této oblasti panuje.

Bez KOHO, ČEHO...nevyrážíte do práce? Rozhodně nevyrážím bez svačiny a bez rozloučení se svou fenkou Fankou.

KOMU, ČEMU...fandíte? Fandím všem, kteří chtějí něčeho dosáhnout a jsou ochotní pro to něco udělat. Jako tělocvikářka bych ale asi měla být konkrétní, takže fandím SLAVII.

OSLOVUJEME: BRIGITU KUBEŠOVOU

KOHO, CO...jste neměla ráda jako dítě? Jako dítě jsem neměla ráda učitelku přírodopisu a koprovou omáčku. To druhé mi zůstalo dodnes.

O KOM, O ČEM...někdy sníte? Sním o tom, že jednou bude den, kdy před sebou nebudu mít žádné „musíš“. Ale je to sen, nevím, zda to opravdu chci.

S KÝM, S ČÍM...se nechcete smířit? S hloupostí, sebestředností, neomaleností a ztrátou slušnosti.

KDO, CO...Vás momentálně inspiruje? Vždy mě inspirovali lidé, kteří si prošli těžkou životní zkouškou, ale přesto vstali, bojovali a šli dál.

BEZ KOHO, ČEHO...nevyrážíte do práce? Bez pomazlení s mojí čtyřnohou láskou – sedmiletou yorkshirkou Nelinkou.

KOMU, ČEMU...fandíte? Lidské slušnosti, lidem, kteří něco dokázali a zůstali skromní. A do minulého týdne každou sobotu soutěžícím ve StarDance.

KOHO, CO...jste neměla ráda jako dítě? Špenát a zubaře, což mi zůstalo dodnes. :-)

OSLOVUJEME: MARKÉTU ŠEDIVOU

O KOM, ČEM...někdy sníte? Toho je moc, ale třeba o jednom jediném dni bez starostí a léte stráveném u moře.

S KÝM, ČÍM...se nechcete smířit? S lidskou hloupostí a neomaleností.

KDO, CO...Vás momentálně inspiruje? Chytří lidé se smyslem pro humor.

Bez KOHO, ČEHO...nevyrážíte do práce? Bez mobilu a brýlí.

KOMU, ČEMU...fandíte? Všem dobrým lidem, kteří chtějí něco dokázat.

KOHO, CO...jste neměla ráda jako dítě? Špenátovou polévku.

OSLOVUJEME: LENKU PFEFFEROVOU

O KOM, O ČEM...někdy sníte? O zasněžených Vánocích.

KDO, CO...Vás momentálně inspiruje? Na sociálních sítích moc času netrávím. Přesto mě v poslední době baví a inspirují videa rodiny Salingerových. Pečují o svého otce Eda (91 let), který trpí demencí. Velmi mě baví, s jakou láskou dokáží zajišťovat jeho potřeby a s jakou trpělivostí každodenně vysvětlují, proč otec nemá svůj vlastní dům nebo proč už neřídí auto. Do druhého dne Ed všechno zapomene a ptá se znovu na totéž. Tento nejstarší člen rodiny dříve býval podiater, lékař přes chodidla a struktury kotníku. Když se ho jeho syn ptá na kosti v kotníku, je Ed schopen je rozpoznat a vyjmenovat všechny anglicky i latinsky. Zajímavé.

BEZ KOHO, ČEHO...nevyrážíte do práce? Telefon, peněženka, pití.

KOMU, ČEMU...fandíte? Fandím svým synům Ondrovi a Vojtovi ve florbalu. Ale nejvíc jim fandím, když někde na veřejnosti hrají na kytaru a zpívají, to mě opravdu dojíká. A pak fandím Brňákům, protože z Brna pocházím. Víte třeba, že Betlémské světlo vozí vlakem z Vídně brněnští skauti, kteří ho pak následující den rozvázejí po celé České republice? Nebo že naše země má dva astronauty? Jeden už ve vesmíru byl, jmenuje se Vladimír Remek a pochází z Českých Budějovic. Ten druhý, Aleš Svoboda, je nyní mezi dvacítkou evropských astronautů a pochází z Brna.

KOHO, CO...jste neměla ráda jako dítě? Neměla jsem ráda rajče a špenát. Ve škole jsem neměla ráda výtvarku.

OSLOVUJEME: ALENU PAROUBKOVOU

O KOM, O ČEM...někdy sníte? O cestování do vzdálených zemí. Ráda poznávám jiné kultury, přírodu, nová místa, moře i hory, horko i zimu, podmořský i nadmořský svět.

S KÝM, S ČÍM...se nechcete smířit? S úzkoprsostí, maloměšťáctvím, s přesvědčením některých lidí o své vlastní důležitosti. Myslím, že je dobré se umět nad věci trochu povznést a brát život s humorem.

KDO, CO...Vás momentálně inspiruje? Zajímaví a kreativní lidé v mém okolí, kteří pomáhají rodinám s postiženými dětmi.

BEZ KOHO, ČEHO...nevyrážíte do práce? Do práce nevyrážím bez kávy.

KOMU, ČEMU...fandíte? Všem lidem, kteří si dokáží plnit své sny, protože to považují za důležité!

KOHO, CO...jste neměla ráda jako dítě: Spaní po obědě a matematiku.

OSLOVUJEME: VLADIMÍRU BERANOVOU

O KOM, ČEM...sníte: Sním o tom, že má naše republika moře, klidně i studené!

S KÝM, ČÍM...se nechcete smířit: S lidskou nadutostí a smrtelností.

KDO, CO...Vás momentálně inspiruje? Beru si inspiraci od mnoha lidí v mém životě. První mě napadá asi můj manžel svou průbojností a způsobem překonávání překážek. Profesionálně mám ráda mnoho iniciativ, například Nevypusť duši či Locika, které se zabývají osvětou duševního zdraví.

BEZ KOHO, ČEHO...nevyrážíte do práce? Do práce nevyrážím bez kola. Až na výjimky se snažím do školy i z ní jezdit na kole, vyčistím si tak hlavu. Snad mi to vydrží i přes zimu.

KOMU, ČEMU...fandíte? Fandím každému, kdo se věnuje tvořivé činnosti. Baví mě například Slam poetry, která vtipně kombinuje poezii s divadlem a otevírá je široké veřejnosti.

KOHO, CO...jste neměla ráda jako dítě? Neměla jsem ráda houbovou smaženici a nemám ji ráda dodnes. Některé věci zůstávají. :-)

OSLOVUJEME: KRISTÝNU LIPOLDOVOU

O KOM, O ČEM...někdy sníte? Sním o tom, že jednou budu mít psa plemene Corgi. Vždy, když ho vidím, mám veselější den. :-) Zároveň sním, že se jednou podívám na Nový Zéland.

S KÝM, S ČÍM...se nechcete smířit? Těžko se smírjuji s nenávisť mezi lidmi a lidskou uzavřeností vůči názorům druhých.

KDO, CO...Vás momentálně inspiruje? Inspirují mě především lidé, které mám kolem sebe, ať už to jsou kolegyně a kolegové, nebo žáci naší školy.

BEZ KOHO, ČEHO...nevyrážíte do práce? Do práce nikdy nevyrazím bez vydatné svačiny.

KOMU, ČEMU...fandíte? Fandím sportovcům a všem, kteří mají smysluplné zájmy nebo koníčky, ty co je těší a nabíjí je pozitivní energií. Celkově fandím lidem, kteří se umí „zakousnout“ a přes občasné neúspěchy nebo třeba vlastní lenost (někdy se nám na trénink nechce, znám to dobře) vytrvají a jdou si za svým.

KOHO, CO...jste neměla ráda jako dítě? Jako dítě jsem neměla ráda mléčnou polévku, injekce a pavouky. Na injekce a pavouky jsem si zvykla, to se někdy musí přežít.

OSLOVUJEME: PAVLÍNU VOŠAHLÍKOVOU

O KOM, O ČEM...někdy sníte? Někdy sním o kouzelných dveřích, které nejsou jen obyčejné dveře, ale je to taková brána, kterou když kdokoliv otevře, může být přesně tím, kým chce být ve světě neomezených možností a příležitostí.

S KÝM, S ČÍM...se nechcete smířit? Nechci se smířit s pošramocenými mezilidskými vztahy. Někdy se stane, že v životě potkáme někoho, kdo se chová nehezky. Já si přeji, abychom vytvářeli dobré vztahy, kde se podporujeme a respektujeme.

JAK TO VIDÍME MY?

Rubrika určená pro práce žáků školy...tentokrát přinášíme zdařilé slohové práce našich žáků.

Den, kdy jsem překonala sama sebe

Stěna. To je místo pro život. Lidé přicházejí a zase odcházejí. V mém případě jsem právě přišla. První, co jsem viděla, bylo světlo. Oslňující a výrazné.

Je to tu. Jsem připravená. Kráčím po měkkých matracích, všude okolo mě jsou lezci. Jako kdyby se všichni koukali na mě. Pokusím se vylézt první cestu, kterou vidím, nejde to. Kouknu se okolo sebe, nikdo se na mě nedívá. Otočím se zpátky. Natáhnu ruce a zase lezu. Jde mi to líp než předtím.

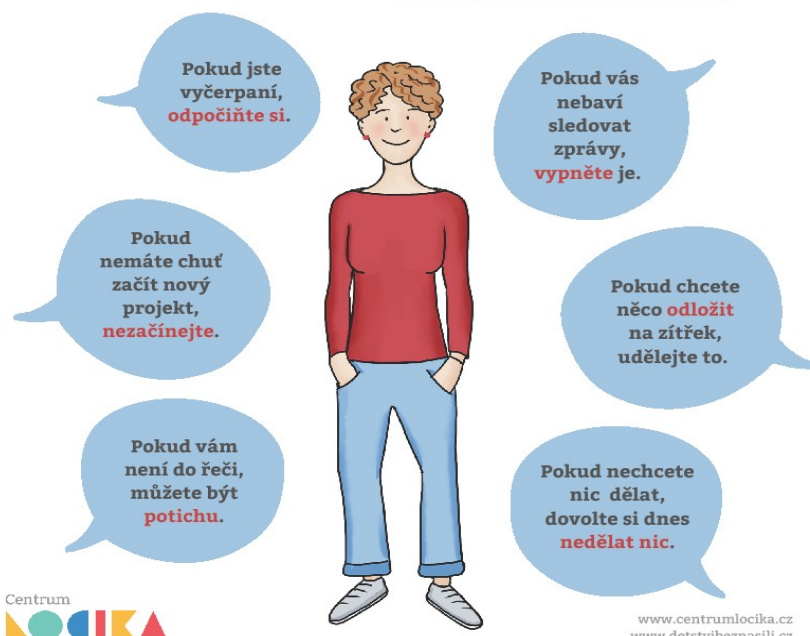
Už jsem nahoře. „Teď jen skoč dolů,“ říká mi hlas někde hluboko v hlavě. Já nemůžu, je to moc vysoko. Bolí mě ruce, už se dlouho neudržím. Naposledy se podívám dolů na zem, vzdálenou tak blízko, leč tak daleko. Nejde to, musím se pustit. Už mě bolí i nohy, nezvládnou to. Je to moc vysoko. Zavřu oči. Zhluboka se nadechnu, chci se pustit, ale moje ruce mi to nedovolí. Nedokážu to. Najednou je všude ticho, jsem tu jen já a moje myšlenky. „Skoč!“ řekne zase hlas. Tentokrát ho poslechnu. Moje ruce už nesvírají stěnu, ale pouze vzduch. Moje nohy nestojí na pevném povrchu, ale jsou také ve vzduchu. Ten pád je nekonečný, nedokážu si představit, jaké to bude, až dopadnu na zem. Bojím se. Je to tu.

Měkký dopad do matrací. Otevřu oči. Všude je světlo, v pozadí slyším tlumené hlasy. Dokázala jsem to. Překonala jsem sama sebe. Teď už jen ležím a oddychnu.

„Zvládla jsem to,“ zašeptám potichu

Zuzana Suchopárová, 9.A

DOVOLTE SI ODPOČINEK

Zeptali jsme se za vás...

1. Co děláš pro to, aby ses cítil/a v pohodě a měl/a dost energie na všechny své aktivity?
2. Máš nějakou oblíbenou relaxační techniku?
3. Jak nejčastěji projevuješ své emoce?

ZUZKA, 7.D

1. Odpočívám v posteli.
2. Vezmu si sluchátka a poslouchám své oblíbené písničky.
3. Ani nevím.

LAURA, 7.D

1. Dělán si pauzy, sleduji videa.
2. Poslouchám oblíbené písničky.
3. Svým divným chováním.

TEREZA, 7.A

1. Odpočívám, abych vše zvládla.
2. Poslouchám oblíbené písničky.
3. Nejčastěji když jsem sama, vypustím, co cítím, nebo v přítomnosti někoho blízkého.

EVA, 7.D

1. Poslouchám písničky, čtu si, kreslím. Někdy hraju hry.
2. Sleduji Netflix.
3. Výrazem tváře.

JUSTÝNKA, 7.E

1. Chodím brzy spát a po každé aktivitě odpočívám.
2. Spánek.
3. Moc ne, ale někdy ano.

JAKUB, 7.E

1. Lehnu si a pustím PC.
2. Ležím a koukám na PC.
3. Smíchem. Někdy mlátím do stolu.

DOMČA, 7.D

1. Uklidním se hudbou—hraju na klavír nebo na kytaru.
2. Pouštím si oblíbenou hudbu, nebo si kreslím. Občas si lehnu a zavřu oči.
3. Svým výrazem.

NATÁLKA, 7.E

1. Dostatečně spím.
2. Nádech—výdech.
3. Usmívám se. Nebo ne.

CO SE DĚJE ZA ZAVŘENÝMI DVEŘMI ŠKOLY?

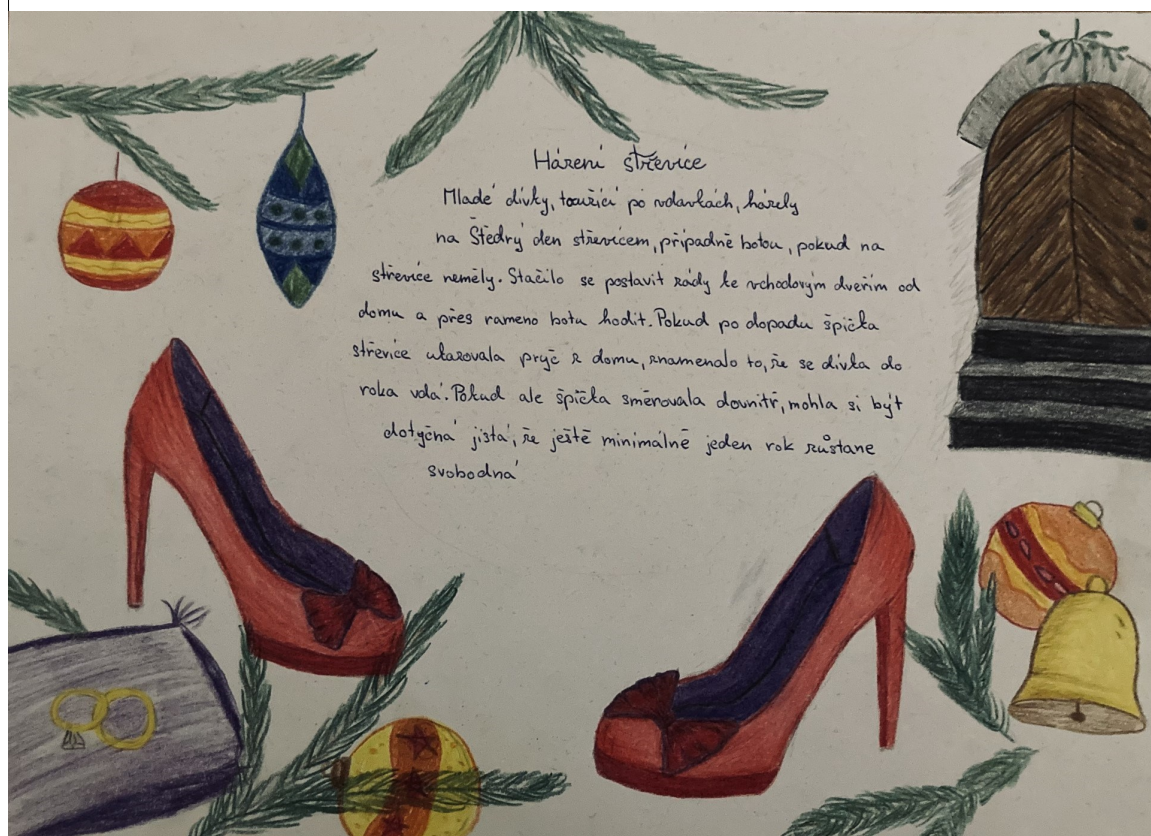
Přestávka ve škole

Kdy už bude konec? Přemýšlím a hypnotizuji línou ručičku, která vypadá, jako by se přilepila k hodinám. V hlavě si odpočítávám sekundy, které zbývají do konce hodiny. Současně poslouchám pravidelně se ozývající zvuk z mého břicha. Mám hlad. Mám obrovský hlad. Vzpomínám na hřejivé teplo své peřiny a lituji, že jsem nevstala o pár minut dříve, abych se nasnídala. Už se mi sbíhají sliny. Myslím na to, jak rozbaluji svou svačinu.

Konečně! Slyším zpívající zvonek, který ukončuje mé trápení. Moje ruka okamžitě vystřelí do batohu pro jídlo. Nedočkavě rozbaluji svačinu. Do nosu mi proniká omamná kořeněná vůně perníku, který jsme včera s mojí sestrou pekly. Stejně rychle, jako jsem vytáhla svou svačinu, se ke mně sbíhají hladové kamarádky jako včely na med. Přilákala je vůně čerstvé bucht. Každá z nich žádá o malý kousek. Okamžitě si kousnu do perníku, který se mi rozpouští na jazyku jako tající zmrzlina. Před sebou vidím několik nedočkavých párů očí, které čekají na mou voňavou pochoutku. Spravedlivě se se všemi rozdělím, ale jeden kousek si sobecky nechávám pro sebe. Přestávka pomalu ubíhá a já spokojeně pozoruji dění ve třídě.

Z mého zamyšlení mě probouzí řvoucí zvonek. Čeká mě další hodina. Tentokrát nebude nekonečná, protože mé břicho už nevydává hladové zvuky. Nemám hlad, jsem spokojená a těším se domů.

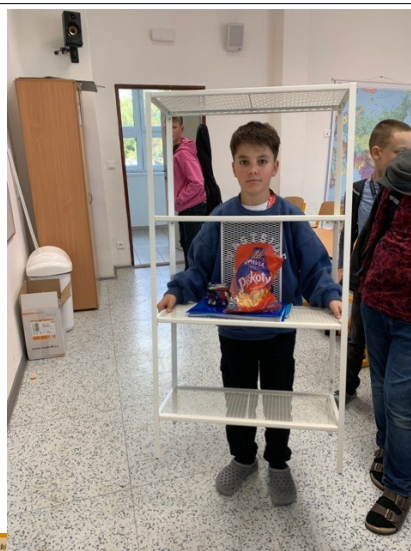
Adéla Škuthanová, 8.A

Od září uběhlo mnoho času a my se ve škole rozhodně nenudíme. Děti z prvního stupně zažívají mnoho dobrodružství při různých školních exkurzích i ve svých družinách. Druhostupňáři mají možnost otestovat své vědomosti v nejrůznějších soutěžích a olympiádách, občas je také někdo vytáhne z budovy školy, i když nadšením z akcí zrovna neoplývají, a všichni společně se mohou zapojit do zajímavých projektů, které připravuje Rada dětí.

Adaptační kurzy na základně u Jindřichova Hradce a návštěva plzeňské Techmánie čekají na všechny nové šestáky.

Takto vybaveni přišli žáci do školy ve středu 25. října, kdy byl vyhlášen **DEN BEZ TASEK**. Každý se vybavil dle svých možností a kreativitě se rozhodně meze nekladly—jak můžete vidět z ilustračních fotografií.

HALLOWEEN se ve velkém slavil na prvním stupni. A to jak ve třídách, kde proběhl i výměnný program starších žáků, které pro své mladší spolužáky připravily zábavné kvízy a soutěže.

Se stejnou chutí se do oslav tohoto svátku pustily paní vychovatelky v družinách.

A že si to děti náramně užily, vidíme na spokojených výrazech jejich tváří.

TAK NEZAPOMEŇTE — 26. LEDNA MÁME MODRÝ DEN!!!

Můžete ještě napsat Ježíškovi o něco modrého. :-)

Na menší i větší zlobíčky si začátkem prosince počíhali v prostorách dva neposední čertíci, vybaveni všemi pekelnými nástroji, aby je náležitě „odměnili“. Ty hodné naopak Mikuláš s andělem potěšili dárečkem.

Draha RADOST

Z hodin literatury...aneb poezie stále žije.

Víte, co je akrostich?

Je to krátká báseň napsaná tak, že první písmena veršů tvoří nějaké slovo.

Tvorbou akrostichů je známý například básník Ivan Martin Jirous.

V hodinách literatury si tvorbu akrostichů vyzkoušeli také sedmáci a někteří si vedli velice dobře.

Posud'te sami!!!

P očasí je trochu smutné

O d té doby co list padne

D o hlíny, celý červený

Z ůstaň doma, dej si čaj

I děti brzy usínaj

M edvědi už taky spí

Dita Parolková, 7.F

P adají listy ze stromů

O kna už namrzají

D omy se třesou zimou

Z amrzají hladiny rybníků

I děti se klepou zimou

M ráz už udeřil

Jakub Žák, 7.F

P ojedeme

O dpoledne

D o divadla

Z pívat

I veta a

M iky taky

Jakub Toman, 7.F

P ampeliška už není žlutá,

O kna jsou už zavřená,

D oufám, že nebude dlouhá zima

Z ima dlouhá studená,

I můj pes už venku běhá.

M orče domů zálézá.

Anna Trávníčková, 7.F

P o poli je něžný vánek

O vce jdou zas do hajánek

D oma už jsou v pořádku

Z dá se jim sen o pakoni

I když je to nesmyslný

M ají vše, co potřebují

Laura Gürtlerová, 7.D

P anenka brečela každý den

O d rána od noci

D alší listy padají

Z ima už se blíží

I ten princ, co přijíždí

M ožná ve vánici zahučí

Denisa Dvořáková, 7.F

P o náměstí chodí paní
O motané kolem dlaní
D ráty ze stříbra
Z imou se klepe chudinka
I děti se za ní otáčí
M aminky pláčí

Dominika Caltová, 7.F

P adá, padá bílý sníh
O ooo, můj bože, vždyť je podzim
D avid vypráví mi:
Z ima je tu o něco dřív
I babičce je zima
M á milá tu umrzla.

Adam Douša, 7.D

P ADÁ LISTÍ ZE STROMŮ,
O DFOUKNE NÁS TO DOMŮ.
D ĚTI DRAKA POUŠTÍ,
Z IMA ČÍHÁ V HOUŠTÍ.

I V LESÍCH SE NĚCO CHYSTÁ,
M EDVĚDI SI SHÁNÍ MÍSTA.

Martin Paulík, 7.F

J edna dívka, Eliška
Ě vangelická kněžka
Z ila byla u ježka
E liško, pojďme už!
K rál sem pádí a má nůž.

Dominika Čepová, 7.D

P roč jsi byl malý kluk
O d podzimu
D o léta
Z ima už začala
I tak jsi pořád
M alý kluk

Karolína Tomanová, 7.F

P odzime, podzime

O bnaž své milé

D ěti koukají na listy

Z e stromu jak padají

I ti větší koukají, jak se listy zbarvují

M y Tě taky rádi máme, ty náš podzime

Filip Pešek, 7.F

JAK TO VIDÍME MY?

Rubrika určená pro práce žáků školy...tentokrát přinášíme zdařilé slohové práce našich žáků.

Silly

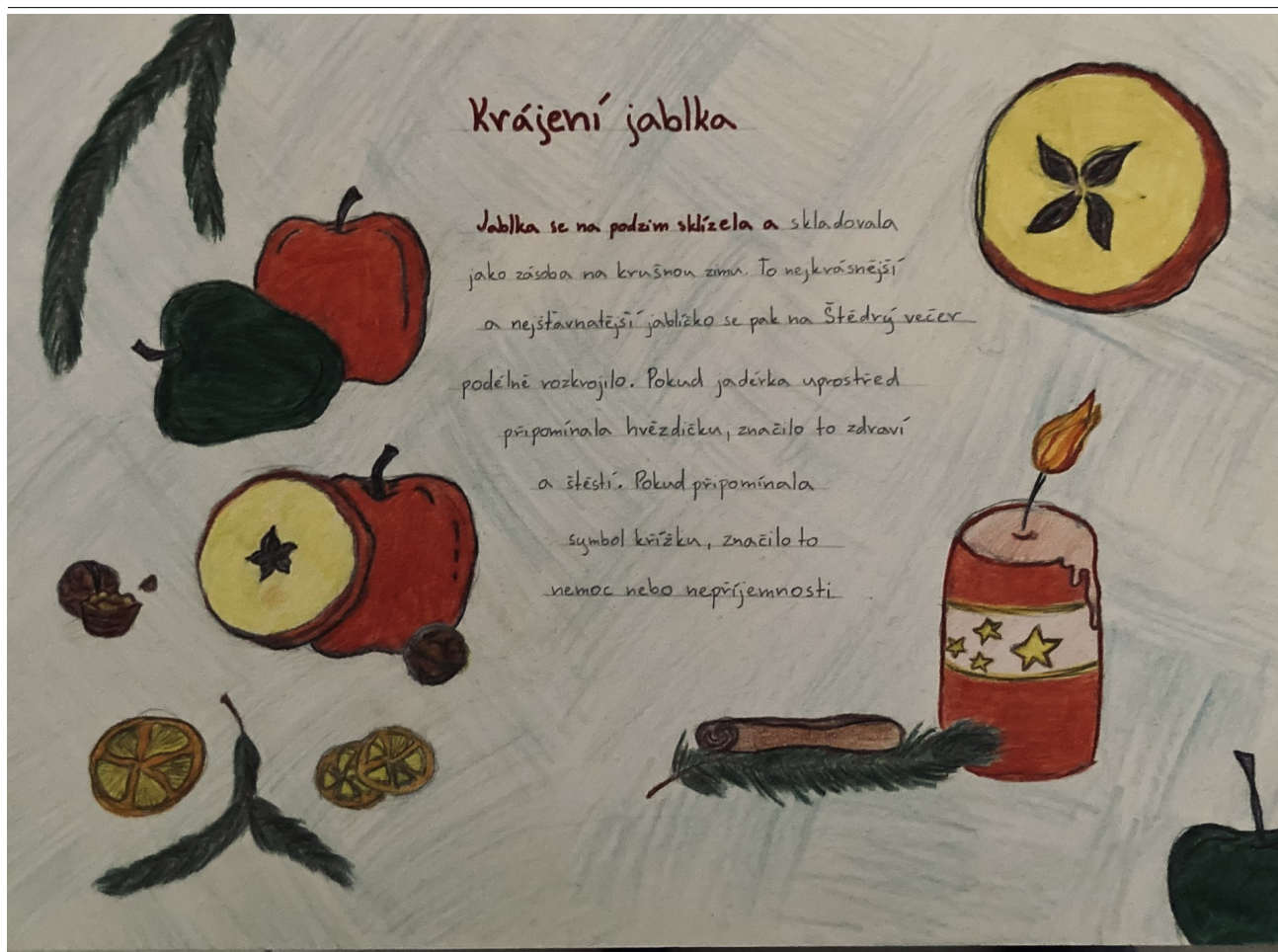
Slyšela jsem kničet maminku. Mizivě jsem viděla, jak dostala další ránu holí. Narodila jsem se v psí množárně, moje maminka byla čistokrevný husky.

Můj pán ji měl jen proto, aby ji nechal porodit štěňata a ty pak za těžké peníze prodal. Jenomže maminka se jednou zkřížila s obyčejným pouličním voříškem. A tak jsem se narodila já, vlastně měla jsem i brášky a sestřičky. Už se moc nepamatuju, ale myslím, že nás bylo šest. Jo, určitě nás bylo šest. Jelikož jsme nebyli čistokrevní, náš pán nás nemohl prodat. Proto nám říkal zmetci. Jednou vzal mé sourozence a odnesl je do sklepa. Nikdy jsem se nezajímala, jak nebo proč se vrátil už bez nich. Myslím, že mají hezký život, louku, milujícího pánička, to, co já nikdy neměla. Místo toho všeho sedím na ulici a velké dešťové kapky mě bouchají do čumáku. Kolem jezdí auta, někam spěchají, nemají čas na malý, chlupatý a umolousaný pytlíček ležící na kraji silnice. Myslím na maminku, jen mě chtěla zachránit před životem toulavého psa, jehož život závisí na tom, co lidé vyhodí do odpadkových košů a popelnic. Hlavou se mi honí snad tisíc otázek. Je maminka v pořádku? A jaký život asi mají moji sourozenci? Najednou jsem zjistila, že na mě sahá lidská ruka. Vzala mě a zrovna nejemně mě položila do kartonové krabice. Byli tam i jiní psi, všichni též toulaví. Ten chlap, kterému předtím patřila ta ruka, nás někam odnášel. Nepříjemně páchl alkoholem a kouřem z cigaret. Byl nešťastný. Všechna štěňata, co se mnou byla v krabici, měla nějaký příběh, ať už to byl příběh šťastný nebo smutný, něco mi říkalo, že to co nás čeká, šťastné nebude. Naopak velmi temné. Probudila jsem se malém psím kotci. Bylo nás tu hodně, takže se nedalo skoro pohnout. Čekala bych, že když zavřete psa, bude kničet, štěkat, a dělat všechno proto, aby se dostal ven. Tihle psi byli přesným opakem. Jen tak leželi namačkaní na sebe a čekali. Nevím na co, ale když jsem se pořádně rozkoukala, zjistila jsem, že někteří psi na sobě mají dlouhé jizvy.

Také jsem si všimla, že každý pes má na čele vyholené místo, kde má jakoby vytetované číslo. „Chci pryč!“ „Voláš marně,“ ozval se hlas z vedlejšího kotce. „K-k-kdo jsi?“ Zeptla jsem se. „Já?“ „78145.“ „To je tvé jméno? Zní hloupě.“ „Neboj, brzy dostaneš své číslo.“ Najednou se ozval další hlas: „jo vyholí ti hlavu a“ „Přestaň 4875!“ Okřikl ho první pes. Ale ten cizí hlas pokračoval: „tady to není pro takový štěňátko jako ty!“ Už jsem nechtěla poslouchat ani jednoho ani druhého, stočila jsem se do klubíčka a usnula spánkem beze snů. V noci mě probudil hlas: „no tak vstávej!“ Trhla jsem sebou, po chvíli jsem zjistila, že je to ten pes, s kterým jsem předtím mluvila. „Poslouchej, víš vůbec, kde to jsi?“ „Ne,“ odpověděla jsem po pravdě. „Jsi v testovacích laboratořích.“ „Nevím, o čem mluvíš.“ „Víš, když lidé vymyslí třeba nový šampón, vyzkouší ho nejdřív na nás. Kapou ti ho do očí, nutí tě ho jíst a pak v tobě vyvolávají zvracení.... Ale to není ten důvod, proč jsem tě vzbudil. Víš, zítra už tu nebudu.“ „Proč?“ zeptala jsem se. „Už jsem starý a pokusy dělané na mně by mohly být nepřesné, tak se mě jednoduše zbaví.“ „To je ale“ „Mlč!“ Okřikl mě. „Víš, myslím, že každý živý tvor by měl mít jméno, ne číslo jak si sama řekla, zní to hloupě. A tak jsem se rozhodl ti ho dát. Budeš se jmenovat...“ Ocas se mi rozklepal nadšením. Nemůžu se dočkat! „Budeš Silly!“ „Cože! Silly! To ale znamená hloupý! Já přece nejsem hloupá!“ „Bud' ráda za to, co máš,“ řekl mi. Naštvaně jsem se stočila do klubíčka, když jsem se ráno vzbudila a ten starý pes tam nebyl, bylo mi líto, že jsem mu ani nepoděkovala. Čas tu plynul pomalu, brzy jsem taky dostala své číslo: 5147, ostatní psi mi takhle říkali, ale já věděla, že doopravdy jsem Silly. Brzy jsem pochopila, proč byli všichni tak zamlklí, oni totiž už dávno ztratili naději a jen v tichosti čekali na smrt. Za těch pár dní, co jsem tu byla, jsem viděla obrázky pravého pekla. Někteří lidé o nás zvířatech říkají, že jsme monstra, nelítostné stvůry lačnicí po krvi, ale já zjistila, že největší stvůrou nejsou tygři, panterři, medvědi nebo lvi, ale sami lidé. I když to asi nemá cenu, věřím, že venku jsou lidé, co tohle zastaví, ty to můžeš změnit, ne já. I když vím, že to není pravda, věřím, že venku na mě čeká můj pán, co o mě bude láskyplně pečovat. Zdraví vás vaše Silly.

Autorka za tento text získala ocenění v soutěži Jihočeský úsměv, kterou každoročně na podzim pořádá Jihočeská vědecká knihovna v Českých Budějovicích.

EMA JAGOŠOVÁ, 6.C

Všechny použité texty, obrázky a fotografie jsou prací a majetkem žáků a ZŠ, Nerudova 9.

Titulní stránka: Eliška Šítalová, 8.B.

Infografiky společnosti LOCIKA: strana 3, 10-

Plakáty—vánoční tradice—žáci 9.A pod vedením Mgr. Yvonne Dubské.

Adaptační dny, návštěva Techmánie, Den bez tašek, Halloween, Mikuláš ve škole—archiv ZŠ Nerudova.

Plakát k vánoční sbírce— žáci 9.D pod vedením Mgr. Mirky Hlinkové

Fotografie žáků—archiv ZŠ Nerudova.

Obrázky emocí— Lucie Dvořáková, Renata Míková—pod vedením Mgr. Petry Sponarové

**Tiráž: Časopis N°9 vydávají žáci Základní školy, Nerudova 9 v elektronické verzi, s nepravidelnou periodicitou. Pedagogické vedení: Mgr. Lucie Knedlová
Redaktoři: Kateřina Zimandlová, Zdeněk Špinar, Daniel Trenda. 21. prosince 2023.**

Email: casopis@zsnerudova.cz.

Zeptali jsme se za vás...

1. Jaká je tvoje oblíbená vánoční koleda/písnička?
2. Který film si o Vánocích nikdy nenecháš ujít?
3. Přání do roku 2024?

BÁRA, 7.E

1. Nesem vám noviny.
2. Sám doma.
3. Víc štěstí.

MARKÉTKA, 7.D

1. Nesem vám noviny.
2. Pelíšky.
3. Naučit se oblíbené písničky na kytaru; naučit se rusky; mít oblečení, které se mi líbí; více cestovat; naučit se šetřit.

VERČA, 7.D

1. Rolničky.
2. Tři bratři.
3. Mít dobré známky.

LUKÁŠ, 7.E

1. Štědrej večer nastal.
2. Sám doma.
3. Nemám žádné přání.

VERONIKA, 9.D

1. All I want for Christmas.
2. Tři oříšky pro Popelku.
3. Chtěla bych se dostat na střední školu a na střední si najít kamarády.

VÍTEK, 9.D

1. Last Christmas.
2. Tři oříšky pro Popelku.
3. Aby příští Vánoce napadl sníh.

LILI, 7.E

1. Vánoce, Vánoce přicházejí.
2. S tebou mě baví svět.
3. Aby byla celá rodina pohromadě.

ANIČKA, 9.D

1. Je jich víc, ale asi Půlnoční a Last Christmas.
2. Pelíšky.
3. Dostat se na vysněnou školu.

MILLIE, 7.D

1. Last Christmas.
2. Sám doma.
3. Mít dobré známky.

VALČA, 9.D

1. Rolničky.
2. Grinch.
3. Být lepší v atletice a udělat příjimačky.

VÁNOČNÍ SBÍRKA—TRADICE ŠKOLY

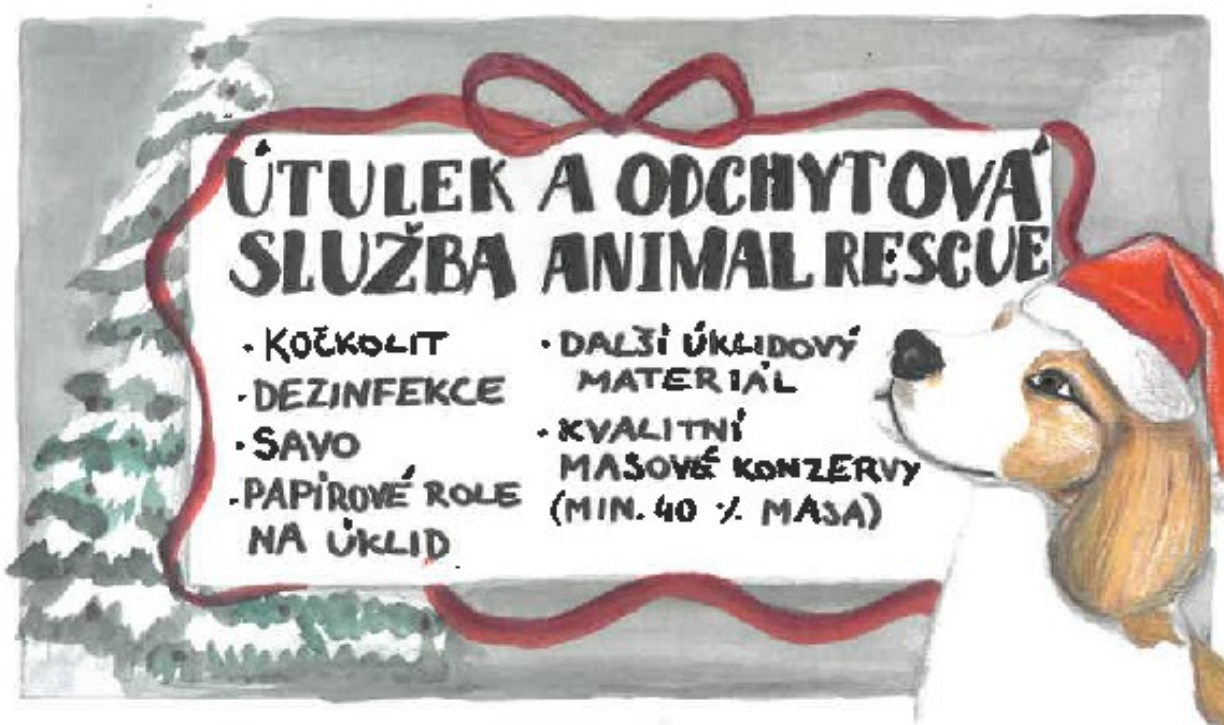

VÁNOČNÍ SBÍRKA

SBĚRNÁ MÍSTA:

TERMIN: 13. 11. - 15. 11.

- ČEČOVA - KABINET MGR. KNEDLOVÁ, HUNKOVÁ (Č2 - 2. PATRO)
- NERUDOVA - KABINET MGR. ŠEDIVÁ (N - PRÍZEMÍ)
- KABINET MGR. MAŠKOVÁ (N - 2. PATRO)

V posledních letech vždy před Vánocemi pořádáme nějakou charitativní sbírku. Již jsme přispívali potravinami do potravinové banky, pořádali jsme sbírku knih pro dětské domovy a v letošním roce jsme se rozhodli pro pomoc zvířátkům v nouzi. Námi oslovené organizace pomoc uvítaly, a tak se během měsíce listopadu a prosince plnila sběrná místa nejrůznějším krmivem pro zvířátka, ale i úklidovými a dezinfekčními prostředky. Sběrka měla u žáků ohlas až do posledních dnů. Potěšila nás aktivita žáků 1. stupně, kteří s velkými krabicemi museli překonat značnou vzdálenost, a některých tříd 2. stupně, v nichž si žáci udělali finanční sbírku z drobných příspěvků a z té následně nakoupili některé z požadovaných potřeb.

Žáci 8. a 9. tříd poté příspěvky roztrídili a připravili k odvozu do záchrané stanice v Třeboni a do útulku Animal Rescue.

Velmi děkujeme všem štědrým a laskavým přispěvatelům, je dobré vědět, že na naší základní škole dobrý člověk ještě žije.

Smutek

Mikolaj R. 7.D